

“ปิโตรเคมี” จากยุคโชติช่วงชัชวาลกว่า 20 ปี ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย

“อุตสาหกรรมปิโตรเคมี” เป็นสิ่งอยู่รอบตัวเราไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า รองเท้า เครื่องนอน บรรจุก๊าซ ไทศัพทที่มีอยู่ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ล้วนมีองค์ประกอบจากปิโตรเคมีทั้งสิ้น เราจึงไม่อาจปฏิเสธได้ว่า ปิโตรเคมีได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเราไปแล้ว

ผลิตภัณฑ์พลาสติกเข้ามาในเมืองไทยระยะแรกเป็นของนำเข้าจากต่างประเทศ และเข้ามาสู่ชีวิตคนไทยอย่างรวดเร็ว เพราะเป็นสินค้าที่ทันสมัย ความนิยมดังกล่าวเปิดโอกาสให้นักธุรกิจพ่อค้าในย่านสำเพ็งสั่งซื้อเม็ดพลาสติกจากเมืองนอกมาทำข้าวของเครื่องใช้ขายเอง เช่น หวี กิ๊บติดผม เป็นต้น ในช่วง พ.ศ.2510 โรงงานพลาสติกเมืองไทยได้ขยายตัวไปหลายแห่ง ทั้งโรงอัดโรงเป่า และโรงฉีด จนถึงการผลิตเองแบบต่างๆ ที่ใช้ในครัวเรือน

การค้นพบก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทยปี พ.ศ.2516 นับเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญที่รัฐบาลในขณะนั้นได้ตระหนักถึงความสำคัญอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและกำหนดนโยบายการใช้ก๊าซฯ ให้เกิดมูลค่าสูงสุด จึงรวมเอาแผนพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีของประเทศเข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกหรืออีสเทิร์นซีบอร์ด โดยจัดสรรก๊าซจากโรงแยกก๊าซธรรมชาติ จ.ระยอง เป็นวัตถุดิบในการพัฒนาเป็นนิคมอุตสาหกรรมปิโตรเคมีหลักของประเทศนับตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

การพัฒนาปิโตรเคมีระยะแรกช่วง พ.ศ.2523-2532 เป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นต้นในสายโพลีเอทิลีนโดยใช้ผลิตภัณฑ์บางส่วนจากโรงแยกก๊าซธรรมชาติมาเป็นวัตถุดิบ การผลิตไม่ซับซ้อนส่วนใหญ่ได้แก่ เอทิลีนและโพรพิลีน เพื่อป้อนโรงงานพลาสติกซึ่งเน้นทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ ระยะที่ 2 พ.ศ.2532-2547 ขยายสู่ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีสายอะโรเมติกส์ที่ใช้แทนพทา

ที่ได้จากโรงกลั่นน้ำมันเป็นวัตถุดิบในการผลิต ซึ่งเป็นปิโตรเคมีขั้นต้น ป้อนสู่การผลิตเม็ดพลาสติกและเส้นใยสังเคราะห์ จุดนี้ได้พลิกสถานการณ์ของไทยจากการนำเข้าเป็นการส่งออกมีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายจากปิโตรเคมีมากขึ้น

ระยะที่ 3 พ.ศ.2547 ถึงปัจจุบันเป็นการปรับตัวเพื่อรองรับการแข่งขันการเชื่อมโยงสายการผลิตตั้งแต่วัตถุดิบปิโตรเคมีขั้นต้น ขึ้นกลางและขั้นปลายอย่างครบวงจร มีการร่วมมือทางธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ จนเหลือเพียงกลุ่มบริษัทใหญ่ในอุตสาหกรรมเพียงไม่กี่กลุ่มเช่น กลุ่ม ปตท. กลุ่มเครือซิเมนต์ไทย เป็นต้น นอกจากนี้ผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายมากขึ้น

อุตสาหกรรมปิโตรเคมีนับตั้งแต่อดีตที่มีการค้นพบก๊าซฯ และนำพาให้ไทยก้าวสู่ยุคโชติช่วงชัชวาล จนถึงปัจจุบันได้กลายมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานหนึ่งของไทย ที่มีส่วนสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอุตสาหกรรมปิโตรเคมีจนถึงปัจจุบันไม่ต่ำกว่า 1 ล้านล้านบาท ช่วยทดแทนการนำเข้าวัตถุดิบปิโตรเคมีและสร้างรายได้จากการส่งออกผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีปัจจุบันไม่น้อยกว่า 7-8 แสนล้านบาทต่อปี

ในแง่ของการเพิ่มมูลค่าก๊าซธรรมชาติจนถึงผลิตภัณฑ์ขั้นปลายสูงถึง 8-40 เท่า ทำให้การใช้ทรัพยากรของประเทศเกิดประโยชน์สูงสุด และที่สำคัญยังก่อให้เกิดการหมุนเวียนของระบบเศรษฐกิจ ของประเทศไปสู่ส่วนต่างๆ ตั้งแต่ผู้ประกอบการ ผู้ซื้อ จนถึงผู้บริโภค ระบบการเงิน การธนาคาร เกิดการจ้างงาน และกลับมาเป็นภาษีจำนวนไม่น้อยที่สามารถนำไปพัฒนาประเทศต่อไป

ดังนั้นอนาคตอุตสาหกรรมปิโตรเคมียังคงเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สำคัญที่จะตอบสนองต่อวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยแล้วยังจะมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่นๆ ให้เติบโตผลักดันให้การส่งออกของไทยแข็งแกร่งนำมาซึ่งการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยอย่างยั่งยืนตลอดไป

ข้อมูลจาก www.pttgcgroup.com